

1924 AUGUSZTUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

LXIII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

8. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

CZILLINGER ✓ÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1924 év II. felére 40.000 K (erd. altiszteknek 20.000 K)

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárnékok (alap. kamat vagy tagdíj) és az időnkint közzétett pótdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének.

(Telefon: 37—22.)

Az „Erdészeti Lapok“ t. Olvasóközönségéhez!

Megilletődve veszem kezembe a tollat, amikor szerkesztői minőségemben köszöntöm a t. Olvasóközönséget! Nem kerestem ezt a különben igen megtisztelő megbízást, nem is érzem magam otthonosan a nagy nyilvánosság porondján, mégis vállaltam ezt a szerepet, mert a különleges körülmények kölcsönös összetalálkozása ezt a megoldást legalább átmenetileg kívánatosá tette.

Szerénytelenség, egyben szinte vakmerőség lenne a mai nehéz időkben *itt most* leszögezni azt a kitaposhatni vélt utat, melyen járni kívánok, ezért kérem a t. Olvasóközönséget, ne tudja be tervszerütlenségnek, ha erről nem, vagy csak igen röviden emlékezem meg.

Legközelebbi törekvésem lapunk terjedelmének emelése érdekében az *anyagi előfeltételek* lehető biztosítása, egyidejűleg a *szunnyadó szellemi erők* rendszeres munkába állítása s általában annak a ténynek köztudattá emelése, hogy ez a mi lapunk, *közös javunk*, ment minden pártpolitikai érdektől,

csak a közérdeket szolgálja, azé az egész országé, azé a szép erdőkoszorúé is, melynek minden lehellete magyar erdész munkásságához fűződik.

Mindezen célok megvalósítása azonban *hosszu, igen hosszú időbe, nagy fáradtságba* és sok *anyagi áldozatba* kerül!

Ehhez kérem a t. Olvasóközönség szives türelmét, szeretetteljes közreműködését és áldozatkészségét.

Budapest, 1924 augusztus hó.

Czillinger János.

Bund Károly bucsuszavához.

Legutóbbi lapszámunk élén bucsuszót hallottunk tőle. Sajnálattal vesszük elköszönését, de másfelől megnyugvást találunk abban, hogy ha tekintélyt és tiszteletet szerzett neve ezentul nem is fogja közlönyünk cimlapját disziteni, a szerkesztéssel járó lenyügöző gondoktól való szabadulás után annál nagyobb lendülettel fogja kedvenc mesterségét, a magyar erdészeti irodalom beható művelését tovább folytatni.

Bund Károly már mint fiatal erdész — a 90-es évek derekán — nemcsak a hazai, hanem a külföldi német irodalomban is megjelent önálló szakdolgozatai révén jelentős hirnévre tett szert. Egyéb jeles tulajdonságai mellett ennek köszönhette, hogy 1900-ban az egyesület titkárává választották. Ezen idő óta ugyyszólván nem volt számottévő szakkérdés, amellyel alaposan ne foglalkozott volna, nem volt az erdész társadalmat, az országos erdészeti érdekeket érintő mozgalom, amelyből oroszlánrészét ki ne vette volna.

Az egyesület közlönye, az „Erdészeti Lapok“ hasábjai tanuságot tesznek erről a *negyedszázadon át* folytatott hatalmas irodalmi tevékenységről, amely munkásságával *Bund Károly* *elévülhetetlen érdemeket szerzett.*

Írói egyéniségét sokoldalú képzettsége, széles látóköre, a mély elméleti tudással szinte szokatlanul társult gyakorlati érzéke, mindenekfelett pedig — a legviharosabb időkben is — egyformán megnyilatkozó, higgadt, bölcs mérséklete és tapintatossága jellemezte.